ŞAH pentru TOŢI

Suprarealism şi şah!

Într-unul dintre ultimele sale numere, revista Europe-Echecs ne aduce vestea dispariţiei uneia dintre cele mai interesante personalităţi ale lumii şahului. Pentru foarte mulţi, numele lui Marcel Duchamp, ca şahist, nu spune mare lucru. Şi chiar dintre cei care s-au ocupat mai îndeaproape de istoria şahului şi au luat parte la evenimentele şahiste din perioada dintre cele două războaie mondiale, puţini ştiu că modestul jucător care a făcut parte din echipa Franţei la primele Olimpiade (Paris 1924, Haga 1928, Hamburg 1930, Praga 1931 şi Folkestone 1933) este una şi aceeaşi persoană cu celebrul pictor Marcel Duchamp.

Aceasta se datoreşte, în parte, şi faptului că Duchamp şi-a petrecut o bună parte din viaţă în Statele Unite, unde de altfel a şi obţinut cele mai mari succese ca pictor. Pentru a ilustra celebritatea sa în America, cunoscuta lucrare „Dictionnaire de la peinture moderne" citează o foarte amuzantă şi semnificativă butadă: „Pentru americanul mijlociu, cei mai cunoscuţi francezi sînt Napoleon, Sarah Bernhardt şi Marcel Duchamp".

Frate al cunoscutului gravor şi pictor Jacques Villon, Marcel Duchamp a fost influenţat la început de cubism, pentru a juca după aceea un rol important în dezvoltarea dadaismului şi suprarealismului. El a creat, între altele, celebrul „Nud coborînd o scară", lucrare de o îndrăzneală de concepţie remarcabilă.

Acest mare artist modern a fost în acelaşi timp un pasionat şahist. În amintirile sale despre el, pictorul şi fotograful Man Ray, care i-a fost bun prieten, spune că în decursul unei perioade destul de lungi, după 1923, Duchamp părăsise pictura şi era absorbit din ce în ce mai mult de şah. La acea epocă, Ray crease un model nou de figuri, pe care le-a supus „aprobării" artistice şi tehnice lui Duchamp şi Alehin. Piesele au plăcut şi noul model a fost botezat chiar cu numele lui Alehin, care tocmai cucerise titlul de campion mondial, dar executarea lor pe scară comercială s-a dovedit prea costisitoare şi proiectul a fost abandonat.

Pasiunea lui Marcel Duchamp pentru şah nu i-a adus nici pe departe aceeaşi celebritate ca pictura. El a atins însă o forţă destul de apreciabilă şi era un adversar periculos pentru oricine. Imperturbabil, umplîndu-şi pipa liniştit la fiecare sfert de oră, el îşi juca partida indiferent cine se afla în faţă.

Un exemplu al forţei lui Marcel Duchamp ca şahist şi în acelaşi timp un model pe tema **„cum se obţine o remiză cu negrul împotriva unui mare maestru"** este următoarea partidă, jucată la Olimpiada de la Hamburg, 1930.

Poate că monografiile de artă nu consemnează şahul printre temele de inspiraţie ale lui Marcel Duchamp. Şi totuşi, documentul există... Acest afiş, dedicat uneia din trecutele ediţii ale campionatului Franţei, este chiar opera celebrului pictor contemporan

INDIANA DAMEI

Alb: F. J. Marshall (S.U.A.)
Negru: M. Duchamp (Franţa)

1. d4 Cf6 2. Cf3 b6 3. c4 e6 4. Ng5 Ne7 5. Cc3 Nb7 6. Dc2 d5 7. e3 0—0 8. c:d5 C:d5 9. N:e7 D:e7 10. C:d5 N:d5 11. Nd3 h6 12. a3 c5! (O decizie greu de luat şi care a presupus calcularea exactă a continuării din partidă) **13. d:c5 Te8! 14. b4 b:c5 15. Tc1 Cd7 16. Na6 Tc7 17. e4 Nb7 18. N:b7 T:b7 19. b:c5 D:c5!** (Poanta combinaţiei de egalizare a negrului) **20. 0—0 D:c2 21. T:c2 Rf8 22. Tfc1 Re7 23. Cd4 Re8 24. f4 Tab8 25. e5 Cf8 26. Tc5** (Marele maestru nu este mulţumit cu remiza şi încearcă să „stoarcă" ceva în final...) **26... Tb1 27. T:b1 T:b1+ 28. Rf2 Tb7 29. Tc8+ Re7 30. Ta8 Cg6 31. g3 Rd7 32. a4 Ce7 33. Cb5 Cc8 34. g4 T:b5!** (Cu acest pseudo-sacrificiu, negrul forţează remiza) **35. a:b5 Rc7 36. g5 h:g5 37. b6+ Rb7 38. T:c8 R:c8.** Remiză (După 39. b:a7 Rb7 40. f:g5 R:a7 41. h4 g6! finalul de pioni este egal).

Mic lexicon şahist

DESCHAPPELLES Alexandre Louis Honoré Lebreton (1780—1847).

Ofiţer în armata lui Napoleon (general în timpul celor „o sută de zile"), Deschapelles a început să se ocupe activ de şah abia după 1815, obţinînd succese remarcabile şi fiind considerat cel mai tare jucător din Franţa. Nu juca decît partide „cu avantaj" (dînd înainte adversarilor un pion şi una sau două mutări). În momentul cînd n-a mai putut da acest avantaj elevului său Labourdonnais, a renunţat să mai joace. Cu toate acestea, pînă la sfîrşitul vieţii a jucat în aceste condiţii cu St. Aman, obţinînd rezultate egale.

DEDRLE Frantisek (1878—1957). Unul dintre cei mai cunoscuţi compozitori de probleme şi studii, făcînd parte din clasica „şcoală cehă".

DESCOPERIRE (şah prin). Survine atunci cînd o piesă deplasîndu-se lasă deschisă (descoperă) linia de acţiune a unei alte piese spre regele advers, dîndu-i astfel şah. Cele două piese formează, în termeni problemistici, o „baterie".

DIJK, Nils van, — problemist olandez, maestru internaţional de compoziţie şahistă din 1961. A obţinut o serie de succese importante în concursurile de după cel de-al doilea război mondial. Iată un exemplu:

Premiul I la „Probleemblad", 1954

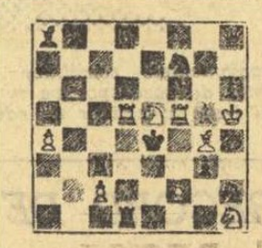

MAT ÎN TREI MUTĂRI

(Controlul poziţiei: Alb. Rh5, Da5, Td5, f5, Nb6, g4, Ce5, h1, Pp.a4, c2, f2. Negru. Re4, Dh8, Tc3, d1, Na8, b8, Cf7, h3, Pp.g3, g5, h6).

Soluţia: *1.Ce5—d3* (Ameninţă 2. Db4 şi 2.f3) 1...Ne5 2.Td4+; 1...De5 2. C:g3+; 1...Tc:d3 2.De1+; 1... Td:d3 2.D:a8.

La biatlon, decalaj în favoarea fondului!

Nu se poate spune despre întrecerile internaţionale de biatlon, disputate săptămîna trecută la Poiana Braşov, că nu ne-au adus satisfacţii. Dimpotrivă, acestea au fost destul de numeroase. Pe prim plan valoric s-au situat, desigur, succesele seniorilor în disputele cu reprezentanţii R. D. Germane, atît în proba individuală, cît şi la ştafetă. Sportivii români s-au clasat pe primele locuri, la ambele probe, în compania unor adversari care, cu numai o săptămînă în urmă, se dovediseră superiori în întîlnirile de la Altenberg.

Vilmoş, învingător detaşat la 20 km şi factor determinant al victoriei la ştafetă, Cercel, plăcuta surpriză a cursei individuale, Carabela şi Cimpoia au fost cei mai buni, manifestînd o formă superioară la fond şi constanţă la tragere.

Şi despre tinerii biatlonişti se poate spune că au avut o comportare bună, afirmaţia fiind ilustrată de locul secund ocupat de Fontana la 15 km şi chiar de evoluţia ştafetei (Fontana, Soiu, Mîrzea), care numai datorită dereglării accidentale a armei lui Fontana nu a ocupat unul din locurile fruntaşe. Privit în ansamblu, bilanţul disputelor din Poiană poate fi socotit pozitiv, mai ales dacă ţinem seama de valoarea incontestabilă a participanţilor, în special în competiţia de tineret unde, cu excepţia Norvegiei şi Finlandei, au fost prezente cele mai bune echipe din lume. Startul bogat s-a datorat faptului că disputele din Poiană au constituit cea mai importantă verificare a tinerilor biatlonişti în vederea campionatelor mondiale care vor avea loc, la sfîrşitul lunii februarie, la Zakopane.

★

Este binecunoscut faptul că la primele apariţii ale biatloniştilor români în arena internaţională, punctul lor forte, care le-a adus şi unele performanţe de prestigiu, au fost tragerile. Faptul era normal, deoarece în vremea aceea mai toţi biatloniştii proveneau din rîndurile fondiştilor care sperau ca, datorită calităţilor lor de alergători să recupereze din handicapul creat de o tragere slabă. Sportivii români, în schimb, s-au bazat de la început pe precizia la tir şi, după cum am mai spus, au avut succese tocmai datorită acestui fapt. Cu timpul, însă, lucrurile s-au schimbat. Fondiştii (ne referim la cei din Norvegia, Finlanda, Suedia etc.) au devenit şi buni trăgători. Era clar că la biatlon nu mai pot fi obţinute performanţe de valoare mondială decît printr-un nivel superior de pregătire la ambele componente ale probei. Şi, ca urmare, lotul român, pregătit la fond de antrenorul Marcel Stuparu şi la tir de Laurian Cristescu, a insistat în ultima vreme asupra sporirii rezistenţei. Antrenamentele efectuate în luna noiembrie pe platoul Piatra Arsă şi, mai tîrziu, la Predeal şi-au dovedit eficienţa în întîlnirile internaţionale desfăşurate pînă acum, în cursul cărora biatloniştii români s-au dovedit egali şi, uneori, chiar superiori unor adversari din ţări cu tradiţie în fond ca Suedia, U.R.S.S. şi Polonia. Dar, se pare că ponderea asupra fondului s-a

făcut în detrimentul tragerii, deoarece, exceptînd rezultatele valoroase ale unor concurenţi, la acest capitol s-a constatat un regres. Mai bine zis, s-au reliefat nesiguranţa, salturi şi căderi, determinate în mod evident de insuficienta pregătire în materie. Faptul a ieşit în evidenţă în special la tinerii noştri biatlonişti care s-au arătat net inferiori la tragerii, reprezentanţilor celorlalte ţări. Antrenorul Marcel Stuparu şi-a manifestat satisfacţia pentru timpii buni obţinuţi la fond şi optimismul că în cele circa 40 de zile rămase pînă la „mondiale" rezultatele la tragerii vor fi şi ele îmbunătăţite. Şi, este drept, intervalul de aproape 6 săptămîni pare suficient. Dar acest lucru nu trebuie să constituie un motiv de autoliniştire. Dimpotrivă, ţinînd seama că sportivii români vor avea de acum înainte nu numai antrenamente ci şi concursuri (interne şi internaţionale), iar în timpul acestora din urmă nu vor putea efectua pregătiri speciale la tragere, constatăm că cele 40 de zile sînt, de fapt, mult mai puţine. Iată de ce apreciem optimismul, dar subliniem că el trebuie completat printr-o muncă asiduă care să ducă la dispariţia decalajului existent actualmente în defavoarea tragerilor, acestea fiind, la urma urmei, la fel de importante ca şi fondul.

D. STANCULESCU

TELEcronică

Spaima şi triumful

Cu politeţea sa invincibilă, cu acea căldură simpatică atotsalvatoare în multe momente penibile în care-l aruncă televiaţa, Cristian Ţopescu a mulţumit duminică tuturor telespectatorilor care au înţeles de ce nu s-a putut transmite în direct meciul de la Londra. Era şi cazul să ni se mulţumească, pentru că a renunţa la nedumerire cere totdeauna un efort. Nedumeririle erau mari, sumele cerute erau şi ele mari, — acum, omeneşte vorbind şi fără păcat, nici spaima noastră faţă de o asemenea transmisie nu era mai mică. Era o spaimă pe măsura sumelor, căci ştiam noi ce ştiam. Transmisia la radio a lui Soare e dovada cea mai bună: crainicul, după egalare, nu mai ştia în ce minut se găsea, pe ce lume trăia. Cine nu-l înţelege? În fine, nedumeririle s-au spulberat, spaima a trecut, sîntem cineva şi putem privi altfel lumea cîteva luni bune. Am putut chiar privi cu plăcere ceva care îndeobşte enervează urît: un meci de fotbal al cărui rezultat e cunoscut dinainte. Nu ştiu cum e la alţii, dar în ce mă priveşte dacă vreun „prieten" vrea să mă facă să urlu de durere nu trebuie nici să mă hulească, nici să mă faulteze pe hîrtii ascunse, nici să mă prăfuiască în vreo cronică literară — toate astea mă lasă rece — ci să-mi dea un meci în care crainicul să spună „fiţi atenţi, acum vine golul"... şi golul într-adevăr să vină, „atenţie, urmează un şut în bară"... şi aşa să fie, în general să-mi anunţe exact-exact ce va urma. Duminică n-am spus nici pis, un 1—1 pe Wembley e un tranchilizant pentru rănile cele mai dureroase.

Adevăru-i că un meci televizat englezeşte îţi dă plăcerea unei stofe fără moarte. Transmisie solidă, logică, fără fiţe şi experimente, fără timpi morţi. Nu se aleargă cu camera după cai verzi pe pereţi, nu se caută feţe pitoreşti prin tribună; domină planul larg, încăpător, luat nu din nori, nu de la firul ierbii, ci tocmai de unde trebuie pentru a înţelege gîndirea fiecărei echipe; aparatul nu rupe jocul, urmăreşte faza cu o anume superioritate care lasă de multe ori secretele nedezlegate şi surprizele întregi. N-ai să vezi de aproape cum pleacă o ghiulea din piciorul lui Bobby Charlton în bară. Fazele nu se rătăcesc în detalii. În schimb, după încheierea unei acţiuni, urmează sistematic — pînă la tic — acea căderea aparatului peste jucătorul-erou. După ce a fost descris jocul, se portretizează jucătorul, cu voluptatea pentru prim plan dusă la perfecţiune în „Forsyte Saga". Alternarea planurilor generale îndelungi, fără chipuri, căutînd doar mişcarea generală, cu instantanee care prind un singur gest uman, o singură privire după efort, e un efect de mare frumuseţe, capabil să ne conducă de la comediile obraznice ale acelui pitic numit Stiles pînă la dramele surprinse pe faţa transfigurată a uriaşului Anca.

Comentarea meciului în trei n-a fost o idee rea deşi rezultatul n-a fost grozav. Nu avem o experienţă prea bogată în discuţiile acestea spontane la T.V., cu cărţile pe faţă, cu pelicula sub priviri, în poziţia cea mai favorabilă pentru a judeca dacă ceea ce ni se spune e adevărat sau nu. Ţopescu a avut replici salutare în destrămarea unei atmosfere festive. Lucescu, mărturisesc că mi s-a părut mult superior antrenorului său pe planul oralităţii: extremu nostru are cursivitate, bun simţ, chiar dacă vocabularul său — ca şi al atîtor oameni normali — e afectat de toate şabloanele noastre gazetăreşti. Fireşte că spunînd despre un antrenor că nu are mari calităţi de crainic sportiv, nu afirmi nimic rău sau suburban; un antrenor nu trebuie să fie un retor sau un orator — e suficient să fie înţelept. Or, la acest capitol al înţelepciunii, aş avea o observaţie serioasă la adresa antrenorului nostru. N-am admirat siguranţa cu care Angelo Niculescu ne-a atras atenţia că acest 1—1 e „un răspuns personal" dat tuturor celor care l-au criticat cu vehemenţă, de-a lungul timpului. Eu înţeleg că orice om are vanitatea sa şi dreptul său de a se socoti nedreptăţit. Greu se renunţă la acest drept. Dar un înţelept are vanitatea inteligentă şi această inteligenţă a vanităţii cere u nu-şi vinde prea ieftin şi mai ales prea repede „răspunsurile zdrobitoare". În locul antrenorului, eu aş tăcea cu voluptate şi mi-aş pregăti răbdător şi perfid triumful aşteptînd să urc în avionul spre Mexic în 1970. În holul aeroportului, abia acolo, aş spune cîte ceva presei, calm, ca Sir Alf Ramsey; în fotbal, tot de la englezi se poate învăţa cum să învingi ca un Sir.

BELPHEGOR

Tinerii şahişti în acţiune

DUMITRU GHIZDAVU

În fiecare an, cu prilejul Anului Nou, marele animator al şahului olandez, Dr. J. Niemeijer, organizează la Groningen un turneu internaţional de şah rezervat numai tineretului. La concursul de anul acesta au luat parte 20 de tineri şahişti din 17 ţări, între care şi juniorul nostru Dumitru Ghizdavu, care a obţinut un rezultat bun, clasîndu-se pe locul IV, în finala competiţiei. Iată şi clasamentul acestui turneu final: 1—3. Maeder (R.F.G), Vaganian (U.R.S.S.) şi Ribli (Ungaria) 6 p; 4—5. Ghizdavu (România) şi Webb (Anglia) 5 p; 6—7. Schaufelberger (Elveţia) şi Andersson (Suedia) 4 p; 8. Atanasov (Bulgaria) 2½ p; 9. Lombard (Elveţia) 2 p; 10. Turunen (Finlanda) 1½ p.

Iată o partidă scurtă, cîştigată frumos de reprezentantul ţării noastre în semifinala concursului:

APĂRAREA SICILIANĂ

Alb: D. Ghizdavu (România)
Negru: K. Payrhuber (Austria)

1. e4 c5 2. Cf3 d6 3. d4 c:d4 4. C:d4 Cf6 5. Cc3 a6 6. f4 e5 7. Cf3 Dc7 8. Nd3 Ne7 9. 0—0 b5 10. De2 Nb7? (Pînă acum negrul a jucat bine deschiderea, dar plasarea nebunului la b7 este o greşeală. Locul său este la e6, pentru a păstra controlul asupra punctului f5. Ghizdavu va exploata foarte frumos în continuare această eroare) **11. Rh1 Cbd7 12. f:e5 d:e5 13. Ng5 0—0 14. Ch4** (Spre f5!) **14... h6?** (După aceasta negrul pierde repede. Trebuia g7—g6, deşi şi atunci atacul albului ar fi fost puternic) **15. Cf5! Tae8** (Vezi

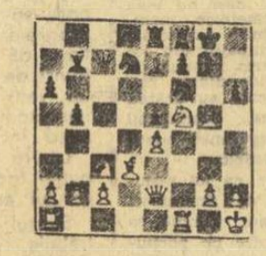

diagrama) **16. N:h6!** (O combinaţie tipică) **16... g:h6 17. De3 Cg4 18. Dg3 h5 19. h3** şi negrul a cedat.

În 10 minute!

Deşi este în 4 mutări, totuşi această problemă de E. Hacian (Schachmati v S.S.S.R.) nu este prea dificilă, ea avînd de fapt o singură variantă principală. Ideea soluţiei este sugerată de faptul că pentru a putea da mat, albul trebuie mai întîi să creeze adversarului o posibilitate de a muta...

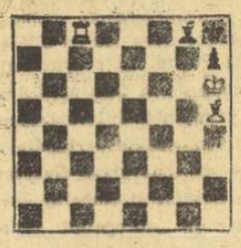

Albul începe şi dă mat în 4 mutări (Controlul poziţiei: Alb. Rh6, Tc8, Nh5. Negru. Rh8, Ng8, Ph7).

SOLUŢIA: 1. Nh5-e8! albul întrerupe linia de acţiune a turnului că, permiţînd astfel nebunului negru să mute! 1... Ne6! (La alte mutări ale nebunului negru urmează Nf7 mat) 2. Tb8! (La 2. Ta8 negrul răspunde 2... Nd5 şi matul în 4 mutări nu mai este posibil, iar la 2. Td8 urmează 2... Ng8 3. Tb8 Ne6 4. Nf7+ Nf8!) 2... Ng8 3. Td8! N— oriunde 4. Nf7 mat.

Rubrică redactată de Sergiu SAMARIAN

ANGAJAMENTELE ÎN DOMENIUL SPORTIV

(Urmare din pag. 1)

lîngă aceeaşi categorie de şcoli. Pentru dezvoltarea bazei didactico-materiale, **judeţul Mehedinţi a prevăzut amenajarea bazelor sportive la un număr de 50 de şcoli, iar judeţul Hunedoara — 40 pe lîngă licee şi şcolile generale de 8 ani.** Deputaţii din judeţul Vrancea au extins înţelesul acestui sprijin nepreţuit dat tineretului studios, defalcînd foarte semnificativ angajamentul care priveşte de astă dată: **200 de microbaze sportive, 10 bazine şi puncte de înot pe lîngă şcoli.** Iar hotărîrea Consiliului popular al judeţului Timiş ia de-a dreptul caracterul unui slogan pe care l-am dori fireşte adoptat unanim pe suprafaţa teritoriului ţării noastre: **baze sportive pe lîngă fiecare liceu din mediul rural!**

Gospodarii judeţului Mureş s-au gîndit, în mod foarte judicios, la îmbinarea preceptelor sportive cu cele turistice, permiţînd astfel şcolarilor să cunoască frumuseţile şi bogăţiile patriei, locurile istorice şi unele obiective industriale; în acest scop se vor lua măsuri pentru **organizarea de excursii şi drumeţii cu peste 50 de mii de elevi** din toate categoriile de şcoli existente în judeţ.

VALORIFICAREA POTENŢIALULUI TURISTIC

Iată-ne, în acest fel, apropiindu-ne de preocupările consiliilor populare faţă de petrecerea timpului în aer liber, faţă de mijloacele de agrement, faţă de activitatea turistică a cetăţenilor. Valorificarea mai deplină a zonelor turistice, a frumuseţilor şi ţintelor de atracţie, a devenit, meritat, obiect de atenţie al organelor locale. Fireşte că asemenea acţiuni sînt mai normale şi mai evidente în judeţele care posedă zone turistice tradiţionale, în special montane, dar cu plăcută surprindere constatăm că efervescenţa în acest domeniu se simte şi în spaţii geografice mai puţin familiare cu traficul turistic.

Este cu totul natural ca reprezentanţii judeţului Prahova, de pildă, să prevadă următoarele obiective de larg răsunet şi de însemnată întindere: **se va definitiva studiul de sistematizare a zonei turistice Valea Doftanei şi se vor definitiva zonele pentru amplasarea caselor de odihnă şi turism în 18 localităţi turistice şi balneo-climaterice de pe teritoriul judeţului;** în vederea valorificării potenţialului turistic al Văii Prahovei şi Teleajenului, **se va pune în funcţiune cu 15 zile înainte de termen, complexul turistic Cheia; se vor revizui şi marca toate potecile alpine.** Este poate momentul să amintim că, în locul angajamentelor privind darea în folosinţă a unor noi spaţii comerciale pe trasee turistice — ca în judeţele Argeş şi Vîlcea — ar fi fost mult mai nimerite şi mai necesare angajamente privind dezvoltarea efectivă a mişcării turistice, prin lucrări practice de deschidere şi întreţinere a traseelor etc. Aşa s-au conceput lucrurile în cîteva locuri şi rezultatele sînt semnificative. În judeţul Bihor, **se va permanentiza staţiunea Tinca şi se va mări capacitatea de cazare la campingul de la Băile 1 Mai cu 40 de locuri;** în judeţul Bistriţa-Năsăud, **vor fi înfrumuseţate trasee turistice pe o lungime de 150 km, amenajîndu-se zone verzi pe o suprafaţă de 20.000 mp;** în judeţul Covasna, **se vor lărgi spaţiile de cazare şi tratament în staţiunile balneoclimaterice, dîndu-se în folosinţă două hoteluri noi, precum şi băi calde şi reci la Balvanyos şi Sugas, se vor îmbunătăţi condiţiile de confort în vilele de la Vîlcele şi Balvanyos, se vor studia posibilităţile de punere în valoare a unei noi zone turistice, iar la Covasna vor începe lucrările unui hotel modern cu 200 de locuri;** în judeţul Mureş, baza materială a turismului va fi extinsă, **punîndu-se un accent sporit pe zonele Văilor Mureşului şi Gurghiului;** în judeţul Suceava, pentru o mai bună valorificare a potenţialului turistic, **se vor lua măsuri de îmbunătăţire şi înfrumuseţare a tuturor drumurilor de acces la monumentele istorice şi ale naturii, precum şi măsuri privind întreţinerea monumentelor şi a zonelor în care acestea sînt amplasate.**

MIJLOACE DE AGREMENT ÎN TIMPUL LIBER

De meritată atenţie se bucură şi mijloacele de agrement puse la dispoziţia cetăţenilor. Dacă în judeţul Teleorman se prevede doar mărirea spaţiului de agrement, în schimb angajamentul judeţului Vrancea pare mult mai complex: pentru îmbunătăţirea condiţiilor de recreere a oamenilor muncii, **se va continua acţiunea de amenajare a crîngului Petreşti, se vor construi şi da în folosinţă o plajă pe malul riului Putna, un complex de agrement la Doaga, puncte comerciale, terenuri sportive, locuri de agrement, puncte turistice şi campinguri, o pîrtie de schi pe muntele Sboina de la Soveja.** În municipiul Tg. Mureş, **se va termina prima etapă a bazei de agrement,** iar în judeţul Ilfov, **se va dezvolta activitatea de agrement în zona lacului Buftea, popasul Sineşti şi Săftica.**

Angajamentele care au tangenţă cu activitatea automobiliştilor sînt mai puţine, dar nu lipsite de importanţă. În judeţul Bacău, se vorbeşte de **modernizarea a 6 km de drum pe traseul Roznov-Tazlău-Leonteneşti,** dar sîntem siguri că asemenea lucrări vor fi efectuate în mai toate judeţele. În plus, în judeţele Sălaj şi Harghita se prevede diversificarea prestărilor de servicii către populaţie, prin **crearea unor secţii noi printre care cele de reparaţii auto; se preconizează înfiinţarea unei secţii de întreţinere automoto chiar în oraşul Miercurea Ciuc.**

ANGAJAMENTELE BUCUREŞTENILOR

Cea de-a V-a sesiune a Consiliului popular al municipiului Bucureşti a stabilit, de asemenea, o serie de angajamente mobilizatoare, printre care nu lipsesc cele cu caracter sportiv. Potrivit hotărîrilor deputaţilor capitalei ţării, cetăţenii vor fi antrenaţi la acţiuni cu caracter gospodăresc în scopul executării unor lucrări printre care cele **mai importante sînt: săpături şi nivelări de teren pentru amenajarea zonelor de agrement, amenajarea şi reamenajarea a 88 baze sportive în suprafaţă de 300.000 mp, 280 de terenuri de joacă pentru copii din cartier, amenajarea unor zone pentru şranduri în suprafaţă de 115.000 mp, amenajări de parcaje pentru 1.000 de vehicule** (ceea ce pentru un oraş ca Bucureşti ni se pare cam puţin!). De asemenea, pentru îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative în unităţile şcolare **se vor amenaja, prin muncă patriotică, 20 de terenuri sportive pe lîngă şcoli şi o bază sportivă complexă pentru elevi.**

★

Ne dăm seama că extrasele de presă nu puteau — pe un spaţiu restrîns — să epuizeze toate obiectivele pe care şi le-au propus consiliile populare judeţene. Impresia generală este însă aceea a unei înţelegeri tot mai cuprinzătoare a necesităţii creării condiţiilor materiale indispensabile propăşirii sportive în ţara noastră, ceea ce nu poate decît să ne bucure şi să ne dea un tonic sentiment de mîndrie.

Parcurile se transformă iarna în locuri ideale pentru practicarea schiului de către copii

AU FOST STABILITE LOTURILE

Federaţia de volei ne-a făcut cunoscut loturile naţionale.

MASCULIN: *Gabriel Udişteanu* (Politehnica Galaţi), *Mihai Tîrlici, William Schreiber, Gelu Smerecinschi* (Dinamo Bucureşti), *Gyula Barta, Octavian Creţu, Dumitru Rotaru* (Steaua), *Mihai Tănăsescu* (Politehnica Timişoara), *Laurenţiu Dumănoiu* (Dinamo Bucureşti), *Nicolae Armion* (Politehnica Timişoara), *Aurel Drăgan, Radu Costinescu, Stelian Penciulescu* (Rapid), *Petre Vraniţă* (Politehnica Timişoara), *Cornel Oros, Gheorghe Stoian* (Dinamo Bucureşti), *Gunter Cristiani, Marian Stamate* (Steaua). *Antrenor:* I. Tănase.

FEMININ: *Helga Bogdan* (Dinamo Bucureşti), *Marta Szekely* (Rapid), *Florentina Demetriu, Aurelia Căunei* (Penicilina Iaşi), *Mariana Baga* (Rapid), *Mariana Popescu* (Dinamo Bucureşti), *Roaica Popa* (C.S.M. Sibiu), *Gabriela Popa* („U" Cluj), *Eva Klein, Venera Zaharescu* (Medicina Bucureşti), *Minodora Meseşan* („U" Cluj), *Marcela Pripiş* (I.E.F.S.), *Elena Pandrea* (Medicina Bucureşti), *Liliana Paşca* (Şc. sp. Constanţa), *Paula Cazangiu, Victoria Caranda* (Şc. sp. 1 Buc.), *Mariana Niculescu, Narcisa Natea* (Şc. sp. 2 Buc.), *Cristina Băltăreţu* (Constructorul Bucureşti), *Nadia Brumă* (Şc. sp. Bacău), *Marilena Cîrţan* (Şc. sp. Braşov). *Antrenori:* V. Surugiu, N. Humă, V. Papuc.